

Piarista DEÁKLAP

A nagykanizsai Piarista Általános Iskola, Gimnázium, Diákotthon és Boldog Donáti Celesztina Óvoda időszaki folyóirata

II. ÉVFOLYAM 2. SZÁM – 2009. DECEMBER 21. – KARÁCSONY / ÚJÉV

Jézuska vagy Jézus?

Várakozás. Sötétben kezdődő rorate misék. Lila szín - bűnbánat. Megtisztulás. November elejétől fényárban úszó üzletek és utcák, napi félkilónyi reklámanyag a postaládában, irdatlan

árubőség, tülekedés a boltokban. Ilyen ellentmondó környezet veszi körül a karácsonyváro embert 2009-ben Magyarországon, Nagykanizsán. (A né-

metországi Rothenburg ob der Tauber városkában egy egész évben nyitva tartó óriási karácsonyi vásár működik, ahol mindent megtalál a vásárló.) Mire vagy kire várunk? Az átlagember így gondolkodik: "Miért várjak? A jövő bizonytalan. Most akarok boldog lenni. Nem akarok várni." Hogyan is értené, hogy érdemes várnia, ha a világ azt sugallja neki: fogyassz! Most! Ne várj! Mert mi történik a várakozás közben? Elképzeljük, milyen lesz, ha elérkezik a várva-várt... és előre örülünk... Eszünkbe jut:

méltók vagyunk-e rá? S elszontyolodunk - nem nagyon. De hiszen még változtathatunk! Tudatosan próbálunk jók lenni! És elérkezik a karácsony. Színes díszek, színes szaloncukor alatt roskadozó fenyőfa, alatta kisebb nagyobb ajándékok, amit a télapó, az angyalok vagy a Jézuska hozott - kinél-kinél másképp. Egy japánban élő nem keresztény barátomtól megkérdeztem, van-e náluk karácsony? (Japán hagyományosan nem keresztény

ország.) Azt válaszolta, hogy egész decemberben járják az üzleteket, vásárolnak, vannak karácsonyi dalok, aprólékosan feldíszített utcák, lakások, és karácsony előestéjén a Mikulás ajándékot hoz a gyerekeknek. Majd

25-én lebontják a dekorációt. Karácsony napja nem ünnep náluk. Egy gondolkodó kisgyermek is megkérdezheti: Jézuska sosem nő fel? Vagy Jézuska minden évben megszületik? És addig öröm számára a karácsony, amíg hisz a mesében. S Jézuska olykor csak a gyerekkor szép meséje marad. Jézuska valóban csak egy ajándékot hozó aranyos statisztika, és CSAK a fenyő-

fa, a finom vacsora, a családi együttlét és az ajándékok teszik a szeretet ünnepévé a karácsonyt? Miben különbözik a mi karácsonyunk a nem keresztény emberek karácsonyától? Mi tudjuk, hogy Isten előbb szeretett minket, mint mi egymást. Szeretetét látható alakban, hozzánk hasonló emberként küldte közénk, hogy megtanítsa minket az emberi élet törvényére, hogy ne bizalmatlan ordasokként éljünk egymás mellett. Nyomorban, elutasítottságban született az Isten fia,

és mégis békesség volt körülötte. Egyszerű emberek egyszerű ajándékát kapta, s boldogok voltak az egyszerű emberek, mert érezték, hogy itt és most valami rendkívüli történik. Az örömhír pedig terjedt és ma is terjed.

Az Isten nem a tér-idő dimenzióban létezik, végtelen és egyidejű. Nálá nincs múlt, jelen, jövő. Azért emlékezünk Jézus születésére minden évben, mert az ajándékozó szeretet jelen idejű. EZT a szeretetet osztjuk tovább szereteteinknek, finom vacsorával, ajándékokkal. Figyelünk arra is, hogy a környezetünk szép legyen, a téli hidegben is

legyen körülöttünk élet, fenyőfa. Ezek szép emberi gesztusok, de csakis akkor érnek célba, ha ezek által ISTEN SZERETETÉT közvetítjük. A karácsony ezek nélkül is karácsony: Isten ajándékozó szeretetének az ünnepe. Kívánom tanítványaimnak és munkatársaimnak, hogy az Isten szeretetét vételezve legyen mit továbbosztanunk - nem csak karácsonykor, hanem az eljövendő új év minden napján is! ♦

Kanizsainé Rezsek Mária
igazgatóhelyettes

KALENDÁRIU

DECEMBER

21. KARÁCSONYI KONCERT az általános iskolában
 22.. UTOLSÓ TANÍTÁSI NAP a karácsonyi szünet

JANUÁR

1. MÁRIA ISTENANYASÁGA diákmise 9
 2. VÍZKERESZT diákmise 9
 4. KARÁCSONYI SZÜNETET KÖVETŐ ELSŐ TANÍTÁSI
 5. Neumann Szent János püspök emléknapija
 18. FÉLÉVI ÉRTESÍTŐK KIOSZTÁSA
 21. Strambli Szent Vince püspök
 25. SZÜLŐI ÉRTEKEZLET ÉS FOGADÓÓRA
 17-19 óráig az iskola osztálytermeiben
 28. Varga Imre zalatárnoki plébános visszaemlékezése a
 Donnál történetekre

FEBRUÁR

- 2,3 PRAESENTATIO DOMINI diákmisek
 Szent Balázs áldás a diákmisek végén
 5. DIÁKFARSANG
 alsó tagozat: 8 órától
 felső tagozat: 12 órától
 gimnázium. 16 órától
 6. Szent Dorottya vértanú emléknapija
 9. SZÜLŐI ÉRTEKEZLET ÉS FOGADÓÓRA
 17-19 óráig az iskola osztálytermeiben
 13. PIAR SULI-MURI 9:30-tól
 SZALAGAVATÓ ÉS FELNŐTT FARSANGI BÁL 18 órától
 15. Boldog Vilár Dávid vértanú emléknapija
 17. HAMVAZÓSZERDA – diákmise
 25. Nyílt tanítási órák az alsó tagozatban a leendő első osztá-
 lyosok számára
 26. Montal Szent Paula szűz emléknapija
 27. PIAR SULI-MURI 9:30-tól

MÁRCIUS

8. Boldog Miguel Fauszt áldozópap emléknapija
 12. Megemlékezés 1848/49-ről
 15. NEMZETI ÜNNEP – tanítási szünet
 18. Boldog Donát Celesztina szűz emléknapija
 25. ANNUNTIATIO DOMINI – iskolazarándoklat
 26-28. DIÁKOK LELKIGYAKORLATA
 28. VIRÁGVASÁRNAP – „Kövek zsoldára” címmel Pataki And-
 rás és társulata vendégszerepel iskolánkban.

HÍRES OLDAL

Szent Gellért díj 2009.

Patrocíniumkor, 2009. no-
 vember 28-án, szombaton
 az ünnepi szentmisét kö-
 vetően került sor a püs-
 pöki kar által alapított
 Szent Gellért díj átadásá-
 ra. Idén Szentgyörgyi
 Ildikó tanárnő és Buczom
 Józsené iskolatitkár áldo-
 zatos munkája került
 ilyen formán elismerésre. A díjazottaknak ezúttal is
 szeretnénk gratulálni és megköszönni eddigi erőfe-
 szítéseiket. Valamint Isten áldását és segítségét kér-
 jük számukra, hogy a jövőben is ilyen példamutató-
 an tudják teljesíteni feladataikat.

Felújítások, gyarapodások

Örömmel számolunk be arról, hogy az iskola eszköztára négy
 lappal és projektorral bővült, húsz számítógépben pedig új
 memória készül csatasorba állni a közeljövőben.
 Könyvtárunk is túl van egy kisebb ráncfelvarráson és megújult,
 hangulatos belsővel várja az olvasni vágyó diákságot. Erről
 kicsit részletesebben az újság utolsó. oldalán lehet olvasni

Kedves Diákjaink!

Lehetőségek van arra, hogy itt, a Deáklapban, különböző
 kérdéseket tegyetek fel nekem, amelyekre, igyekszem oda-
 figyelve, segítő szándékkal, tiszta szívvel és legjobb tudásom
 alapján, szeretettel válaszolni. Kérdéseitek lehetnek tanu-
 lással, magatartással, családi élettel, serdülőkorotok prob-
 lémaival és sok más egyébbel kapcsolatosak.

Ha bánatod, szomorúságod, fájdalomad van, írd meg nyugod-
 tan: megpróbálok segíteni neked. Ha valamilyen kedves,
 humoros, témád, történeted van a pszichológiával-
 pszichológusokkal kapcsolatban (akár vicc is lehet!), kérlek,
 hogy írd meg: együtt fogunk jó nevét rajta! Írhatsz arról
 is, miről szeretnél olvasni-hallani, vagy milyen ötleteid van-
 nak az iskolapszichológiával kapcsolatban. Aki akarja, aláír-
 hatja a nevét, osztályát, aki nem, jelgével, névtelenül is
 üzenhet nekem.

E-mail-címem: pergovacz@freemail.hu

Mobiltelefonom: 70/25-37-280

Gyertek, csináljunk együtt, közösen, komoly, vidám, hasznos
 iskolapszichológiát. Szeretettel várja jelzéseiteket:

Erzsi néni
 iskolapszichológus

K E R E S Z T + M E T S Z E T

– hitéleti oldal –

Vörsi betlehem

November 29-én, vasárnap Vörsre utazott az 5/a osztály. Rövid koncertet adtunk, majd a betlehemet néztük meg.

Autókkal mentünk és az út körülbelül fél óráig tartott. Érkezésünkkor már sokan gyülekeztek a templom mellett. Kedvesen fogadtak, majd betessékeltek minket. A kórusban már rengetegen voltak, ezért a főoltár előtt foglaltuk el helyünket. A rövid Szentmisét követően egy kis betlehemes játékot adott elő néhány falubeli bácsi. Utánuk mi következünk. A „Jöjj el, jöjj el Emmánuel” és egy karácsonyi Kyrie mellett még sok más karácsonyi éneket zengett kórusunk. Koncertünk után megcsodáltuk a vörsi betlehemet, majd a plébános atya meghívott minket agapéra, ahol finom pogácsát kaptunk. Ezután emelkedett lélekkel indultunk vissza az iskolába.

Emlékezetes nap volt számunkra és boldogok vagyunk, hogy láthattuk a csodás vörsi betlehemet.

Paulik Flóra és Kamenár Orsolya 5. a.

Patrocínium

November utolsó előtti hétvégéjén ünnepeltük meg iskolánk alapítója, Kalazanci Szent József születésnapját. A hétvége is ennek a nevében telt el. Kezdeként, hogy lelkünket kiüresítsük és felkészüljünk a hétvégén tartandó 3 misére, pénteken tanítás után bűnbánati liturgiára mentünk, mely alatt elgondolkodhattunk igazán mélyen és aki akart az szentgyónáshoz is járulhatott. (bár többek és én se tartottam odaillőnek a zenét és így nehezebb volt az elmélyülés) A péntek meglepően jól sikerült, remekül éreztük magunkat együtt, még azaz egy stúdium se volt rossz, mert úgy lett beosztva a hétvégére 3, hogy az nem állt a lelki elmélyülés útjába. Még aznap volt lehetőségünk az elballagott diákokkal eszmecsere folytatni, kiből mi lett, hogy boldogul stb.

Szombaton nehezen keltünk a 3 órás misétől tartva s ezt tetézte is az eső, mely mintha dézsából ömlött volna. (Hál'Istennek nem pazaroltam arra az időt hogy megfésülködjek, a zivatar amúgy is rendesen beállította a hajam.) . A mise nagyon ünnepélyes keretek között zajlott, iskolánk kórusa színesítette dalaival a szertartást. A mise végével fellélegezhettünk, de leheletünk meg szegett, mikor orgona felől egy úr s egy asszony emelkedett. Jó pár híres operából hallhattunk részleteket, melyet teljes odafigyeléssel, lehuny szemekkel hallgattunk végig.

A koncert végzetével ugyanolyan szakadó esőben sétáltunk vissza a kollégiumba, ahol már várt minket az „ünnepi” ebéd (rántott hús). Este meggyújtottunk egy mise keretén belül az első adventi gyertyát...

Komolyra fordítva a szót, szerintem azért volt nagyon jó ez a Patrocínium, mert így karácsony előtt megtisztulhattunk a súlyosabb

Isten megrendítő közelségében

Diákjaink nagyrészt úgy kerülnek hozzánk, hogy már elplántálták bennük a hitet. Nekem hittan tanárként az a feladatom, hogy öntözsem, gondozzam a kegyelemnek ezeket a palántáit. A növekedést azonban Isten adja (Vö. 1 Kor 3,6). Ezért mindig nagy élmény a számomra, amikor azzal szembesülök, hogy a tanítványaim, több, mélyebb dolgot tudnak Istenről, mint amit az órákon megbeszélünk.

A következőkben azokból a válaszokból adok közre név nélkül részleteket, amelyeket arra a kérdésemre kaptam a gimnazista diákjaimtól, hogy:

Van-e Isten?

Én személy szerint nem hiszem, hogy van, hanem inkább tudom.

Az utóbbi időben viszont olyan jó dolgok történnek velem, amiről régen álmodni sem mertem. Azután történt ez velem, hogy elkezdtem tényleg hinni Istenben, és kinőttem a „Jézuskás” hitből.

Isten léte legjobban az elérhetetlenségével magyarázható.

Mióta imádkozom esténként, és beszélgetek Istennel, pozitív változásokat észleltem az életemben.

Erőt ad nekem életem során ez a hit, ebbe kapaszkodok sokszor.

Vannak olyanok is, akik nem hisznek Isten létezésében, de szerintem csak azért nem, mert azt a látszatot akarják keltetni, hogy a maguk urai, ők irányítják az életüket, és nem valaki más.

Ha nem lenne Isten, nem lennének jó dolgok az életünkben, elnyelnének minket a bűneink.

A mi döntésünk, hogy elhiszük-e hogy létezik; vagy még inkább: hajlandóak vagyunk e belátni.

Annak pedig nincsen semmi értelme, hogy leéljük a földi életünket és a halállal egyszerűen eltűnünk.

A 2000 éves Egyház léte is alátámasztja, hogy Isten van és létezik.

Nekem sosem kellett nagy csodák, hogy elhiggyem, hogy van.

Ha nem volna, akkor döntéseinknek nem lenne súlya, akkor mindegy lenne kit szeretek, mit teszek, hiszen egyszer mindennek vége lesz, s nem lesz semmi, egyszerűen nem leszek.

Számomra sokat jelent, hogy van egy olyan személy a szüleimen és a barátaimon kívül, aki meghallgat, és érdekli amit mondok.

Az őt körülvevő misztériumokra tudom alapozni a meggyőződésemet, hogy van Isten.

Minden emberi életnek van célja, és ezt Isten adta nekünk. A jó is származik valahonnét, ezt szerintem máshogy nem lehet megmagyarázni, csak úgy, hogy Istentől ered.

Aki hisz, annak Isten megadja azt, hogy megtapasztalja az ő létezését a mindennapi kis dolgokban.

Nem a tanított dolgok által tudom, hogy van, hanem valami mélyebb lelki sugalmazás által.

Bende Krisztián

KERESZT + METSZET

„Azokban a napokban történt, hogy Augustusz császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.”

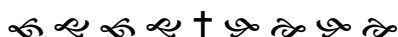
Nagy jövés-menés volt kétezer-egynéhány évvel ezelőtt Betlehemben és egész Júdeában. A tisztviselők azt látták a legegyszerűbbnek, ha úgy tesznek eleget a népszámlálási parancsnak, hogy minden családot abban a városban regisztrálnak, ahonnan a család fő nemzetsége származik. Így szinte az egész tartománynak útra kellett kelnie. Az utakon egymást érték a megrakott öszvérek és a gyalogosan poroszkáló emberek ezrei. Ez a már önmagában sem kellemes felhajtás pedig azt a célt szolgálta, hogy Róma pontosabb nyilvántartásra, ezáltal több adóbevétele tudjon szert tenni. El tudjuk képzelni, hogy a zsidóknak mennyire elege volt az egészből. Ott van egyrészt a fásztó utazás, másrészt pedig az a tudat, hogy ezután feltehetően még több pénzt húznak ki az erszényükből. A legtöbben biztosan nagyon feszültek és ingerültek lehettek. A helyzetnek talán egyedül a fogadósok örülhettek. Ők is csak addig, amíg nem kellett kiakasztaniuk a „megtelt” táblát, és sorban elhajtani a létszám feletti vendégeket, akik a második, vagy harmadik szálláshelyen azt csak keresetlen szavak kíséretében voltak hajlandóak tudomásul venni. Elég sok problémája volt mindenkinek, hol egy saru szakadt el, hol a poggyászból tűnt el valami, vagy éppen az orruk előtt happoltak el egy kényelmesnek tűnő szobát.

Ezen bajok mellett nehezükre esett az, hogy esetleg másvalakin is segítsenek. Mindenkinek megvan a maga gondja, csak nem képzele bárki is, hogy először nem azt igyekszik elrendezni? Így esett, hogy amikor Mária és József kért volna szállást, már nem maradt nekik. Egyszerűen nem volt már számukra hely. Az, hogy esetleg Mária szíve alatt régen várt Messiásuk készül a világrajövetelre, fel sem merült bennük. Ezért talán nem is lehet a betlehemben összegyűlt népet hibáztatni. Ők egy harcos Messiást vártak, aki felkerekedik és hipp-hopp kiűzi az oly nagyon gyűlölt rómaiakat az országból, majd pedig hatalmas királyként bölcsen és békességben uralkodik egész Izraelben, újra dicsőséget hozva Isten választott népének.

Azonban, még ha Isten anyját nem is ismerték fel Máriában, annyit biztosan észrevettek, hogy egy áldott állapotban lévő fiatalasszonyról van szó, aki most már bármelyik pillanatban szülhet. De úgy tűnik nem volt az a fogadós, aki hajlandó lett volna minden követ megmozgatni azért, hogy tető legyen a fiatal pár feje fölött és nem volt az a jóérezsű vendég sem, aki hajlandó lett volna szállásáról lemondani a javukra. Biztosan megkeresték a saját kufogásaikat, hogy megnyugtassák lelkiismeretüket, vagy pedig egyszerűen vállat vontak és úgy gondolták, hogy ez nem az ő problémájuk. Ezért aztán ebben a türelmetlenséggel átitatott, feszült városban Máriának, Józsefnek és a megszületni készülő Megváltónak már csak egy istállóban jutott hely.

Mint minden karácsonyt, így ezt a mostanit is rohanás előzi meg. Bár mi nem a Betlehem felé vezető úton tapossuk egymás sarkát, azért egy bevásárlóközpontban gyakran a másoknak toljuk a kocsinkat, amikor éppen egy akciós ajándékre vadászunk. Szerencsés helyzetben vagyunk azonban, mert nekünk nem kell napkeleti bölcsnek lennünk ahhoz, hogy a karácsonykor megszülető gyermekben felismerjük Krisztust. Elég tőlünk csupán, ha jó fogadás módjára - félretéve kicsinyes bajainkat - helyet készítünk Neki szívünkben. Mert Ő jön hozzánk évről-évre, hétről-hétre, napról-napra, legyünk pásztorok, barmok, bölcsök vagy királyok.

Pogátsnik László

MEGVÁLTÓ

Betlehemben réges-régen
Született a Messiás
Mevált minket bűneinkből,
Lénye ezért oly csodás.

Barlang mélyén született meg,
Pihent puha szalmán;
Látogatták pásztorok,
Pihent anyja karján.

Gyermekként templomban ülve
Hallgatta az Igét,
Mindenki csodálva figyelt,
Ha az Úrról beszélt.

Álnok Júdás elárulta,
Elítélte a nép,
Ők feszítették meg rútol
Az Igaz Úr testét.

Harmadnapra feltámadt,
Mint az Írás mondta,
Eljön biztosan értünk,
S ezt mindenki tudja.

írta: G. A.

EMBER - K Ö Z E L B E N ... (felnőttek)

Szűkszavú prefekta*

Czimmermann Juli néni az idén kezdett el dolgozni a lány kollégiumban, mint prefekta. Vele beszélgettünk eddigi életéről és jövőbeli terveiről.

Hol és mikor született?

Tőgyökeres kanizsai vagyok. Gyerekkoromat Kiskanizsán töltöttem.

Mely iskolákban tanult?

A mai Batthyány Gimnáziumban érettségiztem, aztán a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Tanárképző Karán folytattam tanulmányaimat magyar-országi szakon.

Van testvére?

Igen, egy húgom van, aki szintén tanár.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Mindig is tanári pályára készültem.

Vannak gyermekei?

Igen, van egy lányom. Ő az Eötvös Lóránd Tudomány egyetem harmadéves hallgatója. Művészettörténésznek készül.

Mit szeret csinálni szabadidejében?

Nagyon szeretek utazni. Számomra az egyik legnagyobb dolog új országokat, kultúrákat megismerni. Ezen kívül szeretek színházba járni és természetesen olvasni is.

Van kedvenc írója?

Igen Szabó Magda és Wass Albert.

Kedvenc étele és itala?

A zöldségeket nagyon szeretem, nyersen is, párolva is. Kedvenc italom a forrásvíz.

Mit üzen az olvasóknak?

Egy Kazinczy idézet jut eszembe: „Jót s jót!”

És még néhány gondolat:

Legyetek mindig igazak! Szeressétek és óvjátok a természetet! Tanuljatok, s járjatok nyitott szemmel a világban!

Villámkérdések:

Fekete-fehér

Tél-nyár

Évnyitó-évváró

Egyes-ötös

Kicsik-nagyok

Dudora Henrietta,
Szabó Veronika
10/1.

*szerk

Akik jó karban tartanak minket

Sokan nem is tudjuk, mennyien fáradoznak a mi kényelmünkért, ezért úgy gondoltam megkeresem az iskola karbantartóit és felteszek nekik néhány kérdést, hogy jobban megismerhessük őket. Jelenleg hárman dolgoznak itt: Kuzma Károly, Kontrecz Milán és Tóth Tivadar.

Tivadar ▲

Károly és Milán ►

Mióta dolgozik itt és hogy került ide?

Károly: Nyolc éve felkínálták a lehetőséget és érdekelt a munka, akkor kerültem ide.

Milán: Itt tanultam 11 évig, és visszahúzott a szívem... Majdnem 2 éve dolgozom itt.

Tivadar: Nagyjából Milánnal egy időben kerültem ide, Skoda Marika tanárnő szervezett be.

Mi a munkaköre? Hogyan telik egy átlagos napja?

Károly: A munkakörünk elég széles, mindennel kell foglalkoznunk, mindenhez kell értenünk, még ha nincs is hozzá végzettségünk (például egyszerre vagyunk lakatosok, asztalosok, stb.).

Milán: Engem gyakran az udvarra száműznek, "kedvencem" az ősz és a tél.

Tivadar: A reggeli teendők adottak (pl.: sepregetés, kukák, stb.). Eredetileg belső munkakörre vagyok beosztva, de néha be kell segítenem kint is. Ott vagyok, ahol több a munka.

Itteni munkája során került valamilyen különleges helyzetbe, amit nehéz volt megoldani vagy valami miatt különösen emlékezetes maradt?

Károly: Az elmúlt néhány évben a nyaranta végzett felújítások idején különösen sok munka adódott (pl.: a földszinti folyosók, a gazdasági és igazgatói iroda és a tanári felújítása, az első emelet szárnyának átfestése, stb.).

Milán: Számomra minden nap különleges, mindig adódik valami. Szerencsére hamar sikerült beilleszkednem.

Van valami különleges hobbija?

Károly: Van itt a műhelyben egy papagájunk, Pityu, akit nagy szeretettel gondozunk.

Milán: Különös dolog, hogy egyszerre vagyok karbantartó a piarista iskolában és rockzenész a színpadon. Részemről jól megfér a kettő együtt. A szabadnapjaim nagy részét is az együttes miatt veszem ki. A koncerteken is tárt karokkal várok mindenkit, nevünk Lost Circus.

Tivadar: Öt gyermekem van, egy kivételével mind ide járnak a piaristába. A hobbim az informatika, Milán szerint zseni vagyok ezen a téren.

Miben segíthetnének mi diákok a munkájukat?

Károly: Ne rongáljanak. Ezzel nem csak rajtunk segítenek.... Figyeljenek oda jobban az iskolára!

Milán: Én a személtre hívnom fel a figyelmet. A diákok egyre extrém helyeket találnak ki a szemét eldugására, de mivel én majdnem úgy gondolkodom mint ők, mindig megtalálom. A kollégisták pedig figyelhetnének jobban a szelektív hulladékgyűjtésre!

Tivadar: A szemetet ne dobálják el az udvaron! Néha jöhetnének seperni, havat lapátolni!

EMBER - KÖZELBEN ... (diákok)

Aki képekben beszél

A Deáklap második számában Bakonyi Bencével beszélgetünk. Kifaggatjuk a fotózás rejtjelmeiről és saját terveiről.

Mesélj egy kicsit a gyerekkorodról!

1991. február. 1-én születtem Keszthelyen. Általános iskolába Vonyarcvashegyen jártam.

Mikor és minek a hatására kezdte el fényképezni?

Körülbelül négy éve, a kollégium hatására. Úgy éreztem így könnyebben kifejezhetem érzéseimet, saját benyomásaimat. Konkrét oka nincs, autodidakta módon tanultam.

Kezdetben a szüleid mit gondoltak új hobbidról?

Már az elején is tetszett nekik az új szabadidős elfoglaltságom.

Kezdetben, is mint most anyagilag és lelkileg egyaránt támogattak. Az évek folyamán, ahogy látják fejlődésemet és sikereimet, még lelkesebbek lettek. – mondták Ők.

Mi a kedvenc témád, amit szívesen fotózol?

Igazából nincs pontos téma. Gondolati síkokat próbálok megjeleníteni képekben. A legtöbb témában szívesen fényképezek. Természetesen, ha a jövőben is a fotózással foglalkozom, kirajzolódik bennem egy olyan témakör, ami alapján dolgozhatom.

Legtöbbször milyen gondolatmenet áll a kép mögött?

Saját gondolataim, illetve benyomásaim, amiket a világból tapasztalok. Nem konkrét dolgot szeretnék visszaadni, ami egyértelmű lenne a néző számára, hanem valami mást. A fotózás, a fotóim a gondolataim tükrözése, az önkifejezés módszerévé szeretném, ha válna.

Milyen pályázatokban vettél eddig részt?

Több ember inspirálására adtam be első pályázatom. Megmondom

őszintén nem sok reményt, fűztem hozzá. Második helyezést értem el. Meglepődtem, de egyben nagyon örültem neki.

A 2009- es Nemzetközi Fotópályázaton dicsértet kaptam. A képeimet Erdélyben, Csíkszeredán állították ki.

Az osztrák nemzetközi pályázaton hét fotómat fogadták el. Ausztriában szintén kiállították fotóimat.

A tavalyi Ifjúsági Művészeti Fesztiválon, a Magyar Alkotó Művészek Országos Egyesületének különdíját hoztam el.

Idén decemberben lesz egy fotókiállítás és aukció Budapesten, ahol egy pályázat képeire lehet licitálni, a kiállításon és az aukcióra egy képem bekerült. A kiállítás témája a fény, érdekessége hogy a képeket zseblámpával lehet majd megtekinteni, miközben hangok szólnak.

Mi terved a jövőre nézve?

Szeretném megpályázni a Pécsi József fotográfiai ösztöndíjat. Ezzel

párhuzamosan a Fiatal Fotóművészek Stúdiójába szeretnék felvételizni.

Érettségi után a MOME – Moholy-Nagy Művészeti Egyetem fotográfiai szakára szeretnék bejutni.

Hétvégenként felvételi előkészítőre járok Budapestre, az egyetemre. Most éppen erre is készülök, természetesen az érettségi mellett. Az egyetemre való bejutáshoz háromfordulós, egy hetes alkalmassági felvételin kell részt vennem. Előtte két hónappal egy

témakört adnak meg, amiről sorozatot kell készítenem.

Ha az egyetemre való felvételi nem sikerül, Budapesten szeretnék párhuzamosan két fotós iskolát elvégezni. Mellette kapcsolatokat kialakítani, ami nagyon fontos a számomra. Majd ismét megpróbálni az egyetemre való bejutást.

A tavaszi megmérettetés után két barátommal Londonba fogunk utazni, ahol minél több információt szeretnénk begyűjteni egyetemekről és fotós iskolákról.

A saját fotóid közül van-e kedvenced?

A saját fotóim közül nincs kedvencem, mivel úgy érzem nincsen számomra elfogadható fotóm egy sem. Viszont kedvelt fotográfusom van.

Crowdson megrendezett fotókat készit, ami nagyon közel áll hozzám.

Mit csinálsz szabadidőben a fényképezésen kívül?

Minden időmet a fotózással töltöm. Érdeklődési körömet minél jobban próbálom tágítani, hogy több külső hatás érjen és ebből még átgondoltabb fotók szülessenek.

Honlapcím: www.bakonyibence.hu

Dudora Henrietta és Szabó Veronika 10/1

ÉMÉNYBESZÁMOLÓK INNEN-ONNAN

Őszi túra-avagy a Zselic felfedezése

2009. október 23-25. között került sor Dósai Attila atya őszi túrájára. Egy ilyen túra nagyon sok mindenre jó. Például arra, hogy kicsit kiszakadjunk a mindennapokból és felfedezzük azt, hogy nem csak város létezik, hanem Isten teremtett egy gyönyörű természetet is.

23.-án reggel indultunk Nagykanizsáról. Kaposváron kellett átszállnunk ahonnan az út egyenest Simonfára vezetett ahol eltöltöttük ezt a hétvégét. Simonfán a templom mellett a Meteor nevű kulcsos házban laktunk. Pénteken délután nekivágtunk még egy kisebb (10-15 km-es) távnak. Kellemes kis péntek délutáni séta volt igaz az eső meg a sár már kevésbé mondható kellemesnek de azért azt is élveztük.

Másnap reggel fáradtan ébredtünk. Lementünk a boltba reggelihez valót vásárolni. Délutánra erőt gyűjtöttünk és ismét nekivágtunk egy túrának. Visszafele sötétben kellett jönnünk, bár nem volt annyira sötét mivel a főút mellett gyalogoltunk. Csodaszép helyeken jártunk, jó volt nézni, ahogy világosságból szürkület, szürkületből pedig sötétség lett. Így értünk vissza a szállásra. Este nekiálltunk vacsorát készíteni. A hosszú út után jól esett a finom spagetti.

Vasárnap reggel megsütöttük a palacsintát majd egy rövid sétára indultunk. Bejártuk részben azokat a helyeket ahova előző nap csak sötétben jutottunk el. Ebéd előtt misén vettünk részt, melyet Attila atya tartott nekünk. Érdekes volt meg tapasztalni milyen, amikor egy kis közösséggel veszünk részt misén, méghozzá nem is templomban. Ebéd után elkezdtük kitakarítani a szállást. A takarítás végeztével elbúcsúztunk a helytől és indultunk Kaposvárra ahonnan vonattal utaztunk tovább Nagykanizsára.

A túra lehetőséget adott egy jót kirándulni, közelebb kerülni a barátainkhoz, egy jó kis közösséget építeni. Ezeregy élménnyel gazdagodtunk mindahányan, akik ott voltunk. ◀

Ihász Bence 10/IV

Kígyót, békát!

2009. november 7-én mentünk fel Budapestre iskolánk hatodik, hetedik és nyolcadik évfolyamos tanulóival.

Reggel elég korán kellett kelnünk, hogy kiérjünk a vasútállomásra. Háromnegyed hét-kor végre leindult a vonat. Az út eléggé hosszú volt, de mindenki talált magának hasznos időtöltést a barátaival. Budapesten először a Tropicarium-ba látogattunk el. Rengeteg halat és tengeri állatot, különféle kígyókat nézhettünk meg. Amikor bementünk, először a Magyarországon élő édesvízi halakat néztük meg. Utánuk egy nagy „dzsungelbe” értünk, ahol a majmok szabadon ugráltak az úton. Kisberráriumokban kígyók voltak.

Majd mindenféle színes hal úszkált kis akváriumokban. Ezután egy „alagútba” értünk, ahol a fejként fölött cápák úsztak el. Utána egy rájasimogató következett. Egy kis bolt zárta a sort az érdekességek után. Eztán a Néprajzi múzeumba mentünk, ahol az emberiség társadalmi és kulturális életével ismerkedtünk meg.

Kirándulásunk során még a Mátyás templomhoz vitt utunk. A gótikus templom mellett, a kilátás is gyönyörű volt.

Végül elindultunk vissza a vonathoz. A hazaút is jókedvűen telt, sokat nevettünk. A kiránduláson mindhárom évfolyam nagyon jól érezte magát.

Kéri Eszter 5.a
Várfalvi Rita 8.2.

Segítőként az adventi vásárban

Annak ellenére, hogy már második évemet taposom itt a piárban ez volt az első jótékonyági vásár ahol végig itt maradtam segíteni. Magával a jótékonyági vásárral a tavalyi évben találkoztam, akkor pakolni péntek este pakoltam és rögtön megfogott az a le nem írható hangulat, amit a vásár előkészülete árasztott magából. Akkor tehát eldöntöttem, hogy a jövő évi vásáron végig maradok segítőnek. Így is lett. Az előkészületek péntek délután kezdődtek, itt a fent már említett hangulattal találkoztam. Tulajdonképpen a cél annyi volt, hogy minél több ruhát minél kisebb helyen és minél szebben pakoljunk ki. Ez azt hiszem sikerült is. Továbbá ugyanezen a napon kelet rájöttöm, hogy menyire nem tudok nyakkendő kötni ugyanis egy végzős lány-nal, Németh Rékával viccből fogadtunk és én vesztetem.

Majd eljött a vásár első napján én a zakókhoz voltam beosztva (az egész vásár időtartama alatt egy darabot tudtam eladni). Mellettem a táskákat a 13/4-es Magyar Réka árulta akivel összevesztünk a női pénztárcák praktikumán. Ugyanis tucatszám kerültek elő a 3 cm széles és 2 cm hosszú női bukszak. Amik szerinte hihetetlenül jók, szerintem viszont abszolút használhatatlanok.

Miközben ezen vitáztunk oda jött Réka osztálytársa Németh Réka és rögtön felkiáltott, hogy milyen helyes és praktikus tárcák! Miután ezt mind a ketten kijelentették kénytelen voltam elismerni, a hiba bennem keresendő.

Majd eljött a vásár második napja, mikor a férfi zakóktól átkerültem a női kosztümökhöz. Itt a gond csupán annyi volt, hogy nem tudtam mit is takar maga a kosztüm fogalma, de ez nem zavart. Miután már két órája próbáltam eladni első kosztümömet, meglepő dolog történt. Az összes ott lévő kis gyerek elkezdett rohanni egy bizonyos irányba miután a fejem elfordítottam ráeszméltem, hogy a gyerekek támadásának célpontja a Mikulás. Ő minden kedves kisgyermeknek adott egy-egy szaloncukrot.

A vásár végeztével elkezdtek elpakolni a ruhákat. Úgy gondoltam, ez biztos nem tarthat sokáig mert sok ruhát elvittek de tévedtem a ruhák csak nagy nehézségek árán voltak hajlandók elfoglalni a nekik kiválasztott helyet. De végül ezt is megoldottuk. Ezután már csak a dobozok és zsákok elpakolása várt ránk. Ezt is viszonylag hamar letudtuk.

Nagyon röviden és tömören ennyi volt az adventi vásár. Remélem sikerült valamelyest bepillantást nyújtanom a vásár hangulatába, és ha ezen íromány olvasói közül bárki úgy érzi kedvet kapott az adventi vásáron való részvételhez, ne fogja vissza magát, szeretettel várjuk jövőre!

Rachler Áron 10/1.

Boros fal és Maribor

Utolsó osztálykirándulásunk Szlovéniára és Magyarország délnyugati csücskére terjedt ki. Az indulás november 5-én, reggel 8 órakor történt az iskola elől. Autóbuszunk már ismert volt, hiszen ugyanezzel a busszal már tavaly is sok élményt éltünk át. Buszsofőrünk sem volt idegen: tavasszal is ő vitt minket Erdélybe.

Induláskor a létszám sajnos nem volt teljes, a hangulat ennek ellenére nagyon jó volt. A magyar-horvát határhoz már amúgy is – a tavalyi események ismeretében – izgatottan értünk. Megérzéseink, hogy most mindenkinek, még Tamás bácsinak (Erika néni férjének) is rendben lesznek a papírjai és zökkenőmentesen történik a határátlépés, tévesnek bizonyultak. Valakinek otthon maradt a személyije, szerencsénkre volt egy leleményes és horvátul jól beszélő buszsofőrünk, aki szerint a diákigazolvány az új személyi Magyarországon, tehát mehetünk Horvátországba, ahol amúgy sem sokat tartózkodtunk.

Szlovéniában első utunk Ptujba vezetett, ahol megnéztük a várat és az ott található kiállítást. A szépen kialakított történelmi belvárosban sétáltunk, majd hatványkat etettünk a Dráva-parton.

Következő megállóhelyünk Ptujka Gora volt, ahol egy gyönyörű gótikus stílusú templom található a dombtetőn, a szlovén gótikus építészet remekműve. Ebben a templomban, melyhez rózsafüzér titkokkal kirakott út vezet, látható a főoltáron a köpenyes Madonna. (A gimnázium épület második emeletén, a déli folyosón is látható.) Énekeltünk, megnéztük a templomot és mentünk tovább.

Este már Maribor-ban, a Dráva partján sétáltunk, az eső megeredt és nagyon hideg lett. Beültünk egy kávézóba egy forró teára. Mikor a tea hatására kicsit felmelegedtünk, sétáltunk egyet a belvárosban, megnéztünk egy templomot. A városházát viszont hiába kerestük, eltűnt. A térképen rajta volt a valóságban viszont nem a helyén állt.

Ezután visszatértünk Magyarországra, mégpedig Lovásziba, ahol elfoglaltuk a szállást.

A második napon villámgyors ébresztő és reggeli után Szécsiszigetre mentünk, ahol elsőként a Szent Kereszt templomot néztük meg. Idegenvezetőnk Kati néni volt, aki saját bevallása szerint nagyon szereti e falut, a templomot, nagyon elfoglalt és nagyszájú. Ezt a későbbiekben be is bizonyította.

Kati néni elmondása szerint a templomot Szapáry gróf építtette 1723-ban. A gróf török fogságból való szabadulása után készítette el a tervet, az építkezést viszont csak unokái fejezhették be. A legenda szerint falait víz helyett borral építették. Szapáry gróf Letenyére is építtetett egy hasonló templomot viszont állítólag a tervrajzokat véletlenül összecserélték és így Szécsiszigetre épült a nagyobb, barokk stílusú templom, melynek nagyon jó akusztikája van. Orgonája svájci tervezésű, mely Magyarország híres orgonái közé tartozik. Az oltár mögött található a Purgatórium szoborcsoport, (Kati néni egyik gyerekkori rémálma). Fából készült, s a hagyomány szerint, aki elsétál előtte, megtisztul. A szoborcsoport előtt vannak elhelyezve annak a végvári katonának a földi maradványai, akit a helyi kastély árkából ástak elő. A szentély mögött a sekrestyéből lépcső vezet fel abba a helységbe, ahonnan egykor a nemesek hallgatták a misét. Manapság kiállításnak ad helyet és régi misekönyvek, ruhák, anyakönyvek és egyéb feljegyzések tekinthetők meg benne. Ezek a több száz éves iratok, köszönhetően a templom állandó páratartalmának, nem rongálódtak meg.

A templom sokadik különlegessége egy XV. századi faszobor, a Fekete Madonna. Egy, mára már lerombolt, pálos rendi apátságból származik. A betegke védőszentjének is mondják, emiatt még Szlovéniából és Ausztriából is

jönnek ide zarándokok imádkozni. A fekete kápolna, mely a templom hátsó részében található, szintén különleges: a templom fekvésének és a Nap járásának összhatására Jézus halálának idejére, nagypéntekre, teljesen sötét lesz benne.

Az alapos templombemutató után Kati néni elvezetett minket a vízimalom-

ba. Ez 1966-ig működött, míg a Kerka öt ágából egyet nem csináltak. A malom alkat-részei leállítása után teljesen széthordták. Renoválására két főváros környékén élő mérnökcsalád hozott létre alapítványt. Mára az épület már olyan állapotban van, hogy az emeleten lévő hangulatos molnárszobákban meg lehet szállni. A legfelső szinten „dühöngő” lakrész található. Kati néni azt mondta, minket ott tudna elképzelni. A malom helyet ad egy malomtörténeti kiállításnak is, ahol többek között a nagykanizsai malom tervrajzai is megtalálhatók. A malom megtekintése

után bivalyetetés következett, mivel Szécsisziget még mindig jelentős mennyiségű bivalyállománnyal rendelkezik. Sajnos közülük, úgy tűnik, csak egy magányos példány volt éhes, és mutatta meg magát közelről az osztályunknak.

A templom és a malom szomszédságában található a szécsiszigeti kastély, melyet Szapáry György építtetett. Eredetileg egy határon húzódó, várakból álló jelzőrendszer tagja volt. A letenyei grófok gyakran töltötték itt a nyarat. Hatalmas bivalycsordájuk volt, az állatokat igavonásra használták, tejükből pedig sajtot készítettek. Bár a kastély egykori tulajdonosainak leszármazottai ma is élnek Svájcban és Németországban, az ma már az önkormányzat tulaj-

dona. Az úrilakhoz tartozó magtárat évekkel ezelőtt felgyújtották és a helyiek szeme láttára égett porrá, mert az ónos eső miatt a tűzoltók nem ott, hanem egy árokban landoltak.

A szécsiszigeti látnivalók után a közeli hegyen lévő mároki kápolnát néztük meg, amihez egy gyönyörű erdei út vezet. Itt egy végvári vitéz hamvait őrzik, akit a határőrök lőttek le, amikor német ruhában akart átkelni a határon törökvész alatt.

Ebéd előtt a szakadó eső előtt beültünk egy presszóba kávézni, teáztatni, csocsózni. Voltak, akik vásárnak,

majd ez után elfogyasztottuk ebédünket a lovászi iskola menzáján.

Délután Lendvára buszoztunk, ahol megtekintettük a Makovetz Imre Által tervezett színházat. Csepörgő esőben sétáltunk tovább a várba, ahol kiállítást látogattunk meg. A város megtekintése után hazaindultunk, de előtte természetesen kaptunk egy óra szabadidőt.

A buszon Erika néni kiosztotta az uzsonnára kapott péksüteményt, így mindenki élményekkel teli szívvel és teli hassal térhetett haza.

Antal Zsolt 12/6.

Darabont Szilvia 12/6.

IRODALMI KÁVÉHÁZ

Szavalóverseny Nagy Gáspár tiszteletére

Október 25-én a Hevesi Sándor Művelődési Központban szavalóversenyt rendeztek Nagy Gáspár költő emlékére. A megmérettetésre két verset kellett választani. Az egyiknek kötelezően Nagy Gáspár versnek kellett lennie. A másik verset vagy Pék Pál, vagy Kormos István költészetéből lehetett választani.

Iskolánkból is lelkesen indult a versenyre Süle Barbara, Tánczos Adrienn, Bánhidi László, Haracsi Richárd, Meleg Sándor Máté és Szalai András, aki később a harmadik helyen végzett.

Még a verseny kezdete előtt a verseny-szervező (aki barátja volt Nagy Gáspárnak) koszorúzást tartott a költő emlékére. Az eseményen iskolánk alsótagozatos kórusa sikeresen szerepelt.

A megemlékezés után a szavalók a verseny színhelyére érkeztek, ahol már várta őket a zsűri. A zsűri megismerésével, Dóczy Péter előadóművésszel és Vargha Zoltán atyával gazdagodott a társaság. Még mielőtt a versenyzők elfoglalták volna helyüket, mindenki húzott egy sorszámot, melyek sportszelethez voltak ráírva.

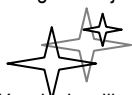
A verseny végeztével minden résztvevő kapott egy „Kanizsavár (vissza)” című könyvet és egy emléklapot.

Mért is jók ezek a szavalóversenyek? Többek között megismerkedhetünk egymással. De az emberek közti kapcsolatnál is fontosabb a szavaló kapcsolata a verssel. A jó szavaló nem csak elmondja, hanem át is érzi a verset. És ha az előadó a versre jól tud figyelni, akkor lehet, hogy ezáltal az élet dolgaiban, és a társaival való kapcsolataiban is jobban eligazodik. □

Meleg Sándor Máté 9/0.

Éji csillagok

De jó nektek csillagok,
Tudjátok, hogy hol vagytok.
Ha éjszaka járállok,
Ti mindig velem jártok.

De jó nektek csillagok,
Tudjátok, hogy hol járok
Éjszaka, ha járállok
Azt sem tudom, ki vagytok
Előttek nincsen titok,
Amit fel ne tárnátok.

De jó nektek csillagok,
Az éj égen járhattok
Nincsen semmi dolgotok,
Hisz a Hold vigyáz rátok.

Nem féltek, hogy leestek,
Játék az élet nektek.
A felhőkön csúszdátok,
A Hold karján hintáztok.

De kialszik szívetek
A hold elereszt titeket.
Vége az éj életnek,
Hisz sötét felhők jönnek

Meleg Sándor Máté 9/0.

A csillagos ég alatt állva...

A csillagos ég alatt állva,
ha éppen senki sem figyel rád,
az idő mintha megállna,
s a tó mellett halkan rezdül a nád.
Gondolj olykor a múltadra,
mely távolabb száll napról napra.
Ha fájó emlék jut eszedbe,
mintha éles tört döftek volna a szívedbe.

megijedsz, hogy egyedül vagy,
ilyenkor semmire nem gondolsz már,
de eszedbe jut, hogy Isten milyen nagy.
Ne érezd soha kicsinek magad,
mert lebecsülni magunkat nem szabad.
Lehet, hogy senkinek érzed magad,
mint egy elhagyott virág,
de egy másik senkinek te lehetsz a világ.

Györfy Emőke 11/2

Az osztálynak II.

1. Mi emberek ezen a földön bizony
csak vendégek vagyunk.
Isten adta életünket, s nem más,
Végül majd mind meghalunk.
Becsüljük meg azt, amink van,
Mit kéréstlen tőle kaptunk.
2. Ha a lelkünk mélyén tudjuk azt,
mi végre is születünk,
Szeretettel, nemes szívvel dolgozzunk,
mert az Isten ott van mellettünk.
De vigyázzunk, mert a jó mellet
a rossz is ott áll mellettünk.
3. Ne engedjük a szívünket soha
mások miatt ártatni,
Ha érezzük, hogy baj van, akkor
tudjuk, ki tud ártani.
A lélek jósága segít, csak
tudnunk kell szólalni.
4. Ne kívánd, hogy tiéd legyen
a világ összes kincse,
inkább élj úgy, hogy a szíved ezeket elfelejtse,
légy szerény és türelmes mindig,
a jóságot el ne rejtse.

Györfy Emőke 11/2.

SPORTSZELET

(Villany)fényes győzelem

Idén is összemerítte erejét a tanárgárda a tanulókéval. Az őszi forduló mérlege számotelen győzelem és

Világ bajnokság:
kvalifikáció

Iskolánk két diákja: Kárpáti

GONDOLATOK A KÖNYVTÁRBAN

A könyvtár ritkaságaiból, újdonságaiból, ajánlásaiból

Báró, Huszár, László: „Kwaheri” viszontlátásra, (afrikai

Jézus születése

Mária és József útra keltek Betlehembe a népszámlálásra. A fogadóknak reméltek helyet, de mindenhol elzavarták őket. Az egyik fogadós megszánta, s istállójában elszállásolta őket. Éjfél tájban megszületett a kis csöppség. Mária boldogan nézte a kis Jézust. Ebben az órában megjelent egy ragyogó csillag az égen. A hold mellette halovány pont volt csak. Három tudós meglátta a fénylő üstökösöt, és együtt követni kezdték.

Betlehem határában nagy nyáj legelt. Egyszer csak a pásztorok felett lebegett egy angyal. Az égi szolga megmondta nekik, hogy megszületett a Megváltó. A pásztorok

"A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s
higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben!"

(Juhász Gyula)

mennek, imádkoznak a fogadó család házában. Ők befogadják a Szent Családot, imádkoznak és énekelnek. Az utolsó napon közös szentmisével ér véget a Szent Család-járás.

Horváth Anna 2.a

A Szent Család-járás alkalmával elmentünk osztálytársaink otthonába, ahol imádkozva és énekelve szállást kértünk a Szent Családnak. Ezután mindig finom sütit és teát kaptunk a házigazdáktól. Olyan jól éreztük magunkat, hogy idén mi is befogadjuk a Szent Családot.

Hermán Zoltán 2.a

Kutasy Júlia 3.a

Szép adventi népszokásról számol be nektek két második osztályos kisgyerek. Olvassátok csak!

A magyar nép körében a legjobban elterjedt adventi ájtatosság a "Szállást keres a Szent Család", amelyet december 15-én kezdünk. Kilenc család esténként más és más helyre viszi a Szent Család képét, amit a templomban megáldottak. Akik

Népi megfigyelések:

November 11. Márton napja

Ha Mártonkor jégen áll a lúd,
karácsonykor sárba jár a rúd.

November 25. Katalin napja

Ha Katalin locsog,
a karácsony kopog.
Ha Katalin kopog,
a karácsony locsog.

December 24. Karácsony

Fekete karácsony - fehér húsvét.
Fehér karácsony - fekete húsvét.

ALSÓS OLDALAK - 2.

Kirándulás

Egy őszi napon a zalaegerszegi Falumúzeumba látogatott a 3. és a két 4. osztály. Így számoltak be a látottakról:

Október 1. a zene világnapja. Ebből az alkalomból negyedikes gyerekeket kérdeztünk zenei élményeikről. Íme:

Szeiler Pali: Nekem nagy élmény volt az Alma együttes koncertje az Erzsébet téren. Vidám hangulat, jó zene, nagyon jól éreztem magam!

Szölösi Csongor: Az én 10. születésnapomon apukám köszöntésül feltett egy olyan CD-t, amin a Hej, tulipán, tulipán című népdalnak egy hosszabb változata szerepelt, amit akkor hallottam először. Nagyon-nagyon szép volt!

Balogh Viki: Apukám zenész, megszoktam, hogy otthon gyakorol, de egy rendezvényen olyan gyönyörű keringőt játszott a zenésztársaival, hogy az számomra is meglepetés és nagy élmény volt!

Gelencsér Bálint: A Csillag születik tévéműsor válogatójában Tabáni István egy Freddie Mercury-számot énekelt angolul, ami nekem nagyon tetszett. A dallam is szép volt, és a fiú is remekül adta elő.

Marics Bori: Az alsósok egyik karácsonyi koncertjén hangzott el Kodály Zoltán Karácsonyi pásztortánca, több szólamban, fuvolakísérettel, ami számomra csodálatos volt! Sajnos én akkor nem énekelhettem velük, mert abban csak a nagyobb gyerekek vehettek részt. Egyik nap meghallgattuk énekórán lemezzel a művet, és akkor is nagyon tetszett!

Megérkezett a Mikulás,
rénszarvasok húzták,
izgultak már a gyerekek,
verssel, dallal várták.

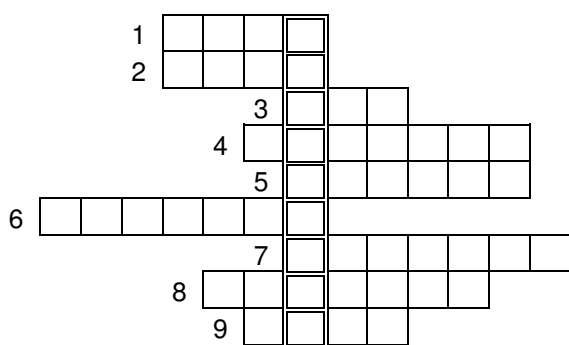
(Borsos Fanni-Balogh Viktória, 4.a)

A zene átmegy a szobán,
és táncra perdül és forog,
az égből permetez alá,
és a földből fölbugyborog..."
(Szabó Lőrinc)

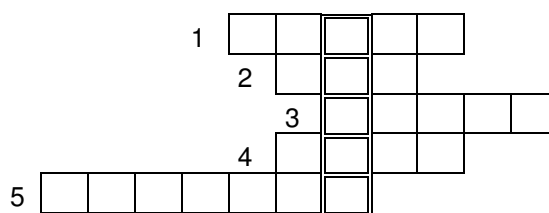
KERESZT

REJTVÉNY

1. Zene és szöveg
2. Nyávog
3. Tengerben élő állat
4. Tüzet fújó állat
5. Íróeszköz
6. Virgácsot hozhat
7. Hasznos időtöltés
8. Ezt vágják ki télen
9. Répát eszik

(Készítette: Kudecz Alexandra 4.a)

1. A tyúk alól veszik ki
2. Ő süti a kenyeret
3. Csíkos állat
4. Szemetesedény
5. Ajándékot tesz a csizmákba

(Készítette: Szeiler Pál 4.a)

Gazdagodott a könyvtár!

EZ MÁR A VÉG!

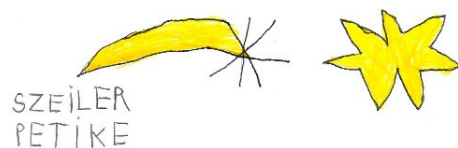
matek órán:

tanár: Van-e olyan akinek nem ennyi az eredmény?

diák: Nekem.

No, nem pénzzel. Egy gyönyörű polcrendszerrel. Ha januárban be szeretnétek jönni a könyvtárba, ne a megszokott ajtón kopogjatok! Az előtte lévő G-002 számú ajtó lesz a bejárat. Belépve az olvasóteremben találhatjátok magatokat, ahol az új polcrendszerre kerültek a kézikönyvek. Ebben a teremben találhatjátok az új kölcsönzői-feldolgozó pultot, a számítógépeket, újságokat. A másik teremben szinte minden ugyanúgy található. Pista bácsi az asztalnál, szépirodalmi, ismeretterjesztő könyvek, szakkönyvek a polcon. A kézikönyvek helyére a tartós tankönyvek kerültek. Gyertek, fedezzétek fel az újdonságokat!

Fintáné Adri Judit

Miért várod a karácsonyt?

Azért, mert kapok egy alaplapot! (Gyu)

Nem is tudom. Megszoktuk gyermekkorunkban és olyan jó hangulata van... Nem tudom megmagyarázni, hogy pontosan miért, de várom. (Vásártéri Lány)

Azért várom a karácsonyt, mert akkor együtt vagyunk és érzem a családi összetartozást. (Sz. Matyi)

Mert olyankor együtt vagyunk és nem vitázik senki a családban. (K. Alexandra)

Mert hazajönnek a testvéreim és együtt lesz a család (2 bátyám, anya, apa, 2mama). Talán utoljára... (én)

Imádom a fehér karácsonyt, mert meghitt. (Szancsó)

Mert a szeretet ünnepe és akkor mindenki sokkal kedvesebb. Az egyik leghangulatosabb, legkedvesebb főleg ha nagy pelyhekben hullik a hó. Ilyenkor vesszük észre ki szeret igazán minket. (Gál Renáta)

Nem várom... (Lilla)

Mert itthon lehetek a családdal, meg a barátokkal. (B. Niki)

Mert otthon vagyok és nem a kollégiumban, látom az amerikai rokonaimat és még ajándékokot is kapok. (Dalma)

Közreadja a
Piarista Általános Iskola, Gimnázium, Diákotthon és
Boldog Donáti Celesztina Óvoda – 8800 Nagykanizsa, Sugár út 11-13.
Tel: (93)-516-785 * Fax: (93)-516-784
Honlap: www.nk-piar.hu * E-mail: piarista.isk@chello.hu
Felelős: Vereb Zsolt igazgató
Szerkesztőbizottság: **Pogátsnik László** (főszerkesztő) + **Pillér Éva** (alsótagozat) + **Bognár László** (PDSZ) + **Fintáné Adri Judit** (könyvtár) + **Sifter Józsefné** (óvoda) + ... (zene) + **Szabó Veronika** (interjú) + **Sági Tamás Máté** (sport) + **Dudora Henrietta** (hitélet) + **Czimondor András** (kollégium) + **Melegh Sándor Máté** (szépirodalom) + ... (humor).
Megjelenik minden tanévben pár alkalommal ~300 példányban.

A. M. P. I.

gyűjtötte: Pelikán Péter 10/3.